

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile, cu toate că formatul dia-
rului va fi considerabil mărit, rămân
tot cele de până acum și sunt însem-
nate în capul foii.Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (Posta-utalvány — Post-
Anweisung.)Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.Domnii abonenți sunt rugați a ne
comunica eventual pre lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonatori vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li s'a trimis diarul
până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 25 Decembrie st. v.

Ne împlinim astăzi o datorie de
conștiință.Sunt între oamenii noștri politici
câțiva, care stăruie mereu asupra ideii,
după părerea noastră învechite, că „con-
ducătorii firești“ ai Românilor din
țările coroanei ungare sunt arhieriei.S'a cerut chiar ca conferența electo-
torală ținută în luna Maiu a. c. să nu
mai aleagă un comitet executiv, ci se de-
clare pe cei șapte arhieriei drept repre-
sentați autorizați și conducători Români-
lor din țările coroanei ungare.Delegații întruniți în conferență nici
în public, nici în întrunirile lor confiden-
dențiale n'au intrat în discutarea acestei
idei, ci s'au mărginit a stabili programul
partidului național român și a alege, cași mai înainte, comitetul executiv, compus
din oameni, care nu s'au sfiit a se declara
membri ai partidului și a lua parte la con-
ferență.Atât e destul, pentru-ca noi să ne
simțim angajați a combate cu toată ho-
tărârea ideea „conducătorilor firești“.Am și făcut-o aceasta de câte-ori
ideea s'a prezentat în formă mai concretă,
în deosebi și când ea a fost emisă în co-
loanele organului din Banat al partidului
național.Sunt deci cunoscute argumentele no-
stre, și ar fi un fel de „bis in idem“,
dacă le-am mai înșira și de astădată.
Altfel punctul de vedere, pe care l-am
accentuat și-l accentuăm, nu e al nostru,
ci al partidului național, și mărturisim, că
nu înțelegem, cum se poate concorda în-
treaga linie de conduită a partidului na-
țional cu această idee a „conducătorilor
firești“.Sunt, precum se vede, cu toate ace-
ste între aderenții declarați ai programu-
lui din Sibiu oameni, cari nu găsesc
între linia de conduită a partidului și ideea
„conducătorilor firești“ contradic-
ția pe care o găsim noi.Astfel ideea aceasta se reivesce acum,
ce-i drept, în o formă mai discretă și
cu oare-care sfială, în coloanele altui or-
gan al partidului național, în ale „Gaze-
tei Transilvaniei“.Căci noi, cu priceperea noastră, nu-
mai așa putem înțelege următoarea do-
rință exprimată în numărul de Crăciun al
„Gazetei Transilvaniei“:E dureros a o mărturisii, dar' ori încătrău
privim, nu vedem pe conducătorii firești ai po-
porului nostru — ne mai vorbind de excepțiuni
— decât tupilându-se dinaintea celor puternici,
făcându-le temenele, cedând mereu din dreptul
lor după fiecare lovitură ce li s'a aplică și umi-
lindu-se dinaintea contrariilor limbii și ai națio-
nalității noastre, ba ce e mai trist și deplorabil,
fi vedem desbinați și certându-se între ei, ca-
și-când am fi ajuns la coada veacului.țeară, 'mi-au pricinuit, mie unuia, o duioasă sur-
prindere. Când le-am cetit așa fi dorit să fiu
prin insumi în stare a dovedi îndată prin fapte
îndeplinite singur memoriei aceluia om ce își pu-
sesse încrederea în mine, că nu s'a amăgit asu-
pra sentimentelor de simpatie, de cinstire și de
mirare ce el îmi inspira cu mult mai presus de-
cât 'i-le arătam.În micșorarea puțințelor mele de ași m'am
simțit totuși mângăiat prin speranța, că voi
pute cel puțin să fiu părtaș inimii la cele-ce
se vor îndemna a face amicii mei, cu cari m'au
însoțit Ispirescu în următoarele sale rugăminte
de tată:„Rog pe d-nii Alexandru Odobescu, Petre
„Aurelian, doctor Brândză și Grigore G. Tocile-
„lescu să aibă milă de copilașii mei minori și
„să 'i proteagă. Procurând de lucru tipografiei,
„să fie siguri, că oasele mele se vor odihni în
„pace în mormânt, ear' d-lor vor găsi mulțu-
„mirea sufletească, că au ascultat rugăciunile
„unui cunoscut, cu care au avut dese relațiuni
„în viață și, pe cât a putut, el 'i-a satisfăcut“.Noi aceștia patru dintre d-voastre, cărora
Ispirescu ne-a cerut să îngrijim de ai lui copii
și de mijloacele de viațuie ale familiei sale,
ne-am întrunit îndată cu dorința de a îndeplini,
după ale noastre puteri, acele sarcini cuvioase.Dar' fiindcă cel-ce ni le dase merită, —
și ca om moral, și ca industriaș pământean, și
ca scriitor român — mai mult decât sprijinul
nostru personal, ne-am decis a vă cere d-voastre
tuturor colegi ai noștri din Academia Română,Cum-că stăm rău adă, nu este de lipsă să
mai spunem, avem convingerea însă, că nu vom
sta mai bine până atunci, până când făcând ce
am dis, nu vom dobândi ca în luptă de apărare
pentru cultura noastră națională să pășească în
înțelegere Sibiuul, Caransebeșul și Aradul cu
Blajul, Oradea-mare, Lugojul și Gherla.Dorim și noi ca arhieriei români să
lucreze, pe cât le stă prin puțință, în unire
pentru ocrotirea intereselor noastre biseri-
cesci și culturale.Ținem însă, ca din exprimarea ace-
stei dorințe să nu se tragă concluziunea,
că am pute să aderăm vre-odată la ideea
„conducătorilor firești“ și că primim
a fi puși în rând cu cei-ce aderă
la ea.Acela, care vrea să aibă vre-o posi-
țiune în partidul național, are, înainte de
toate, să se declare pentru programul par-
tidului, să iee angajamentul de a-l sus-
ține și să le facă membrilor partidului
onoarea a se presenta în mijlocul lor și
de a se sfătui cu dînșii.Și noi ne-am simțit foarte mângăiați,
dacă arhieriei noștri mâne ori poimâne
ar crede, că este sosită situațiunea, ca să
se declare membri ai partidului național
și să lucreze pe față pentru realizarea pro-
gramului stabilit de acest partid. Și dacă
ar face această declarațiune și dacă s'ar
angagia în această lucrare, noi am fi între
cei dintâiu, care le-am recunoaște posiți-
unea de conducători.Nu însă câtă vreme ei cred de cu-
viință să steie în rezervă ori să 'i facă chiar
serviciu guvernului, pe care partidul na-
țional îl combate.Să facă precum a făcut și face ge-
neralul Traian Doda și se vor impune ei
de ei, încât nici un om rezonabil nu va
mai îndrăzni să 'și ridice glasul contra lor.Cu atât mai puțin vom consimți, ca
alături cu partidul național să se sevră-
șească o organizațiune în vederea realizării
vre-unui program necunoscut.Are ori-și-cine dreptul de a eși din
partidul național și de a se uni cu ad-
versari de ai acestui partid pentru reali-sarea unui program deosebit de cel sta-
bilit în conferența din Sibiu. Buna cre-
dință și onestitatea politică cere însă, ca
acela, care o face aceasta, s'o și spună,
pentru-ca lumea să nu fie în nedumerire
asupra legăturilor în care se află.Dacă vrea cineva să spargă partidul
național, n'are decât să înceapă lucrarea
de desbinare, să nu-și facă însă iluziunea,
că și acum, la anul 1888, se pot sevrăși
pe nesimțite asemenea lucrări.Trăim într'un timp, când jocul cu
cărți măsluite nu mai e cu puțință, și lu-
mea ține să știe cine ce vrea și cu cine
se însoțesce.E pentru noi o datorie de conștiință
să declarăm, că vrem să se execute hotă-
rările conferenței naționale și nu ne în-
soțim decât cu cei-ce vor și ei, ca ele să
fie executate.Dacă cei șapte arhieriei vor să dea
și ei mână de ajutor la această executare,
fi salutăm cu entuziasm, — numai însă,
dacă aceasta o vor.

✓ Să ne înțelegem.

Mai mulți dintre aderenții din părțile
Aradului ai partidului național român, între
cari domnii Nicolae Oncu, Aurel
Suciu, George Telescu, Grigorie
Venter, Mihaiu Veliciu, Iuliu
Herbai, Georgiu Lazar, Clement
Lupșai, Dr. Ioan Popa și Vasilie
Pop ne cer să publicăm pentru lămurirea
aderenților partidului următoarea

Declarațiune:

Un popor sîntem, o credință poli-
tică avem.Poporul românesc unit în cugete și
simțiri 'și-a precizat crezul său politic în
programa dela Sibiu.Cine calcă acea programă, acel credeu
politic al tuturor Românilor de sub co-
roana Stlui Stefan, acela se face vinovat
de tradarea neamului său.Astfel partidul alcătuit de dl Des-
seanu la 1884 în Arad cade afară de sfera
individualității noastre naționale. Și când
oamenii de principii cu abnegațiune eroică
s'au pus în luptă contra acestei tradări,„Ne-am întrunit astăzi, 30 Noemvrie anul
„1887, și am luat următoarele sciințe și hotăriri:„I. Copiii rămași în viață după moartea
„părintelui lor sunt următorii: a) d-na Elena
„Rădulescu, profesoară, soția d-lui N. D. Rădu-
„lescu; b) Constantin Ispirescu, maior, meseriaș
„tipograf mașinist; c) Lucia Ispirescu, de 16
„ani, elevă în clasa III a externatului secundar
„de fete; d) George Ispirescu, de 18 ani, elev în
„clasa IV la gimnasiul Mihaiu cel mare; e)
„Maria Ispirescu, de 7 1/2 ani, elevă externă în
„clasa I primară; f) Paulina Ispirescu, de 6 1/2
„ani; și g) Nicolae Ispirescu de 2 1/2 ani.„Deocamdată am creșut ca mai urgent
„1. de a interveni pre lângă ministerul cultelor
„și instrucțiunii publice pentru-ca să se admită
„ca interni gratuiti în instituttele statului, pe
„Lucia Ispirescu și pe George Ispirescu, până
„la terminarea studiilor; „2. pentru susținerea
„văduvei și a copiilor mai mici, am dovedit, că
„n'a rămas altă avere decât tipografia, care și
„ea poartă sarcina unor datorii de cel puțin
„8000 lei; și ne-am chibzuit ca să intervenim
„pre lângă guvern a accorda o pensiuie viageră
„de 3600 lei pe an văduvei și copiilor până la
„a lor majoritate;„II. Familia declarându-ne că este dispusă
„a oferi Academiei toate scrierile publicate și
„inădite ale repositului, noi, prețind valoarea
„acestor scrieri populare, am cugetat a ruga pe
„Academia română să publice o edițiune com-
„pletă a operilor sale cât mai curând, cu spesele

Foia „Tribunei“.

Petre Ispirescu.

(Cuvântare rostită în ședința Academiei române)

de

A. I. Odobescu.

(Urmare și fine.)

Mă veți scusa, domnii colegi, dacă 'mi-am
permis a ușura dinaintea d-voastre înproșpătata
mea mâhnire, semnalându-vă tainicele și intimele
raporturi ce unesc tocmai pe pragul morții
pe doi oameni cu mari calități morale și in-
telectuale, cari de sigur nu au fost încă până
acum prețuiți în patria noastră, după a lor
dreaptă valoare.Este însă numai timpul acum, ca să le res-
tituim fiecăruia ce este al său!Revin la al 2-lea paragraf din ultimele vo-
ințe ale lui Ispirescu.„Sfătuesce pe urmașii mei să continue cău-
„tarea tipografiei și să se silească a o aduce în
„stare înfloritoare. Incet, incet vor plăti datoriile
„și tot vor rămâne cu ceva.„D-nii Socec, părintele Ioan Florea, fon-
„derie de litere Popelbaum din Viena (aceștia
„erau la 1883 creditori ai tipografiei, acum plă-
„țiți) nu mă îndoiesc, că pentru memoria mea
„vor continua a arăta urmașilor mei aceeași bună-
„voință ce 'mi-au arătat și mie.“Ultimele cuvinte ale acestui testament, scris
fincă din anii pe când eu mă aflam departe de

atunci au fost întimpinați cu cele mai grave și mai degenerate invective personale. Acolo e specimenul părintelui protopop Constantin Gurban.

La anul 1887 i-au dimis și guvernul din serviciul său ca și pe nisce slugi neirebnice.

Părășiți atât de neamul lor, cât și de stăpânul nemilos, astăzi au rămas numai cu patronul lor natural din reședința episcopescă, de unde fără sfială urmează a împroșca întreaga politică românească cu invectivele personale ce le-au devenit principiu de viață. O fracțiune de nulitate se avântă peste supremul nostru aeropag politic și-i face treburile prin emisarii și agenții lor provocatori pe la lumea care nu știe de tradare.

Escamoteria politică dela 1884 astăzi o au transplantat pe terenul social, unde earăși invectivele personale sânt calul de bătaie, prin care se încungiuță și dripesce toată mișcarea culturală-națională. „Cronica reuniunii“ ilustrează din destul situația.

Este vorba că există în Arad o seamă de oameni, cari vor să oprească în loc — prin insinuare, insultă și, dacă trebuie, prin forță — ori-ce mișcare culturală; aceasta este ce ne face a ne ridica glasul în public contra atentatorilor societății noastre.

Și vom a constata aici în fața publicului mare, că aceasta atentare nu este numai accidentală, nu este legată numai de purtătorii luptei naționale de astăzi, ci că este o manevră sistematică a dlui Desseanu și a școlii sale politice.

Acolo, în deceniul trecut, când redesteptată, conștiința națională cu glas mare striga după ridicarea culturii noastre naționale, vedem că dl Desseanu se impune societății românești. Societatea politicească a fost exploatată în scopuri personale și blamată în fața lumii; — ear' socialmente „Asociațiunea“ s'a adus la bancrotul, căruia un glonț i-a șuerat hora morții.

Un singur bărbat avem din timpul acela, care prevedând mărimea abisului, la care sistematic împingea acel om societatea românească, — tot mereu striga Românilor cu bătrânul Catone: „*Censeo Carthaginem esse delendam!*“ Acesta este dl Mircea V. Stănescu!

Dar' când dl Stănescu își ridică glasul, acel sincer și românesc glas răsună între săgețile invectivelor personale, cu care era împroșcat de escamatorul nostru social.

Așa a fost morala dripită!

Domnul Stănescu s'a retras și dl Desseanu s'a ridicat spre ruina societății noastre, — și a succes a acredita chiar în coloanele acestui jurnal național, că lupta ce a purtat domnul Stănescu contra dlui Desseanu a fost o luptă personală, o imbecilă rivalitate.

Consecvențele au dovedit, că aceea a fost lupta principiului național în contra trădătorilor, și, că personalitatea a fost masca tradării.

Astăzi stăm noi acolo unde a stat dl Stănescu e acum un deceniu și mai bine, și vom să știe lumea ce luptă luptăm noi generația nouă, ca să se grupeze toată suflarea românească pre lângă lupta noastră de principiu, între care cel dintâiu veteranul luptător: Mircea V. Stănescu.

* * *

E cestiune de onestitate politică să declarăm, că în ceea-ce ne privește pe noi, declarațiunea cuprinde o mică exagerare.

N'am susținut, ba nici am crezut vre-odată, că lupta purtată de dl M. B. Stănescu contra dlui Desseanu a fost „personală, o imbecilă rivalitate“. Cunoaștem din destul activitatea acestui vrednic fruntaș al Aradanilor, pentru-ca să șcim, că ne-am pune în conflict cu foarte mulți oameni de bine, dacă am trage la îndoeală sinceritatea intențiunilor lui.

Lupta însă s'a prezentat așa, ca-și-când ea ar fi numai personală, numai o rivalitate, și nu era treaba noastră să vedim, că ea nu este ceea-ce pare, căci pentru aceasta nici competenți nu eram, nici autorizațiune nu primiserăm dela nimeni.

Abia acum, după mai mulți ani de zile, stimabili domni, care ne-au trimis declarațiunea, îi dau publicului convenitele lămuriri și ne crează și nouă pozițiunea, pe care totdeauna am dorit s'o avem față cu oamenii sinceri din părțile Aradului.

Să fie convinși, că i-au făcut prin aceasta cauzei un bun serviciu.

Cine a făcut scisiunea în Arad?

„Scrisoarea nu se rușinează“ și-a dis Cicero când a scris epistola, în care cerea lui Luceiu ca să-i descrie lucrurile întemplete sub consulatul său și să le lase în cunoștința urmașilor spre laudă.

„Scrisoarea nu se rușinează“ va fi dis întru sine și părintele Gurbanu, când sub cuvânt de a „restabilă adevărul“ scrie în coloanele acestui diar (N-rii 274—276 a. c.) neadevăruri patentate și fără „sfială și modestie“ își face singur laudele proprii, cercând a-și scusa nemodestia cu probe din sf. scriptură.

Nu sânt deprins în sfințele scripturi ca să-i răspund părintelui Gurbanu cu texturi pentru modestia preotului. Fie deci liniștit Reverenția Sa, că nu rîvnesc a-i eclipsa vrednicțiile, nici a-mă pune pe cântar cu d-sa, căci sânt sigur de greutatea omului. Și însumi șcim, că afară de meritele ce și le însiră „Modestia Sa“ ca față bisericească mai are încă și acel merit, că cercetează sfânta biserică regulat în toate Duminecile și sărbătorile conform poruncilor bisericești. Apoi dacă împlinirea datorințelor legate cu oficiul protopopesce trebuie a se considera astăzi ca merit*)

*) Astăzi sânt un merit extraordinar. Red. „Trib.“

„ei, și în tipografia lui Ispirescu; ear' venitul acestei edițiuni să rămână familiei.

„Deși cunoșteam, că nici o dispozițiune „contrară nu este luată, însă vom ruga pe onorabila Academie să continue a tipări publicațiunile sale în tipografia Ispirescului, înlesnindu-i, pe cât se poate mai mult plățile.

„În fine:

„III. Constatând că acea tipografie se află „încărcată cu o datorie, de care s'a făcut mai „sus mențiune, vom depune a noastră stăruință, „pentru-ca din ori-ce fonduri destinate de guvern „pentru încurajarea industriilor naționale, să se „plătească acea datorie, ca o dreaptă recompensă „pentru unul din cei mai onorabili și mai aplicați „industriași români.

„Acestea fiind măsurile despre care am con- „venit între noi, deocamdată, luăm obligațiunea și „pe viitor a îndeplini pioțoasa dorință a mult re- „gretabilului nostru amic, ca „protegând“, pe cât „ne va sta prin putință, „pe copii lui minorenii, „să se procurăm tipografia sale de lucru“, îndepli- „mind nobila și ultima sa dorință exprimată în „acești termini: „Procurând de lucru tipografiei, „să fie siguri, că oasele mele se vor odihni în „pace în mormânt. Ear' dlor vor găsi mulțu- „mirea sufletească că au ascultat rugăciunile unui „cunoscut, cu care au avut dese relațiuni în viață „și pe cât a putut el i-a satisfăcut“.

(Subscriși: P. A. Aurelian, Odobescu A. dr. Brândza. Gr. Tocilescu).

Sfârșind această dare de seamă despre dorințele și intențiunile noastre, nu-mi rămâne aci, dlor colegi, decât să urez, cu bună speranță de

succes, ca d-voastre să le dați sprijin, și ca statul să le dea ființă.

Astfel, cu toții împreună și fiecare în cercul mijloacelor sale, ne vom face datoria, mulțumind cerințele patriei celei drept răsplătitoare, căci patria în a sa nepărtinitoare și înțeleaptă dărnicie, nu vrea să fie uitat nici unul din acei-ce o servesc, nici cei-ce o umple de a lor șgomotoasă fală, dar' mai cu seamă nici aceia, cari mai la umbră, lucrează pentru dînsa cu umilită răbdare, cu statornică și nesmintită credință!

Din ceata acestora se înalță astăzi, în demnitatea-i senină, umbra lui Petre Ispirescu, cerând prin glasul tânguios al sârmanilor sei prunci, dreapta parte ce i-se cuvine și lui din generoasa recunoștință a poporului românesc!

Napoleon la Sant-Elena.

Când Napoleon fu internat la Sant-Elena supravegherea lui fu în special încredințată Englezei, dar' pre lângă aceasta se mai hotări ca fiecare din puterile aliate să trimită în insulă câte un comisar însărcinat să se asigure de prezența prinsonierului. Acești comisari însă nu erau răspunzători de modul, cum prinsonierul ar fi păzit.

Împăratul Austriei însărcină cu această misiune pe baronul Stürmer, care atunci era secretar de legațiune la Florența. În timpul șederii sale la Sant-Elena, până la 11 Iulie 1818, baronul trimise mai multe telegrame principelui de Methernich pentru a-l informa de tot ce se petrece la Longwood. Aceste telegrame, care se

extraordinar, de ce nu s'ar considera atunci ca merit pentru un protopop chiar umblarea lui la biserică?

Dar' eu nu m'am ocupat nici voese să mă ocup de activitatea pastorală a domnului Gurbanu, căci o șcie Consistorul cât și sinodul eparhial, cât de consciențios și punctual este d-sa în împlinirea datorințelor oficiale. M'am ocupat însă de atitudinea domniei sale pe terenul politic, unde dela 1872 și până în anul Domnului 1887 a jucat un rol echivoc. Și un preot în politică încă trebuie să fie pildă de onestitate și moralitate. Ear' părintele Gurbanu stă departe de conceptul onestității și moralității politice, când divulgă neadevăruri despre mișcările electorale ale Românilor din comitatul Aradului.

În 10 Aprilie 1884 s'a ținut în Arad o conferență a alegătorilor români, sub presidența dlui Ioan P. Desseanu, în care s'a adus cu unanimitate următorul conclud:

„1. Conferența alegătorilor români din comitatul Aradului ține la programa națională din Sibiu dela 1881 și la partidul național român constituit pe baza acelei programe.

„2. În fața alegerilor viitoare se constituie un comitet central executiv în Arad, și în fiecare cerc electoral câte un subcomitet cercual, aceste din urmă ca organe externe ale comitetului central.

„3. Comitetul se autorizează și însărcinează, ca pe baza și în sensul programei din Sibiu să conducă alegerile de deputați și să hotărească atitudinea alegătorilor români din comitat față cu proximele alegeri în mod solidar.“

Comitetul central executiv ales de conferență s'a compus din 30 de persoane și s'a constituit sub presidența dlui Ioan P. Desseanu. Comitetul acesta în ședințele sale din 26 și 27 Maiu 1884, conform însărcinării primite dela conferența alegătorilor români din 10 Aprilie același an, a procedat pe baza programei din Sibiu, enunțând drept atitudine față cu alegerile electorale: „a desvolta activitate cu program opozițional în contra regimului actual, având a sprigini moral pe candidații opozițiunii maghiare de ori-care nuanță în acele cercuri, unde partidul național român nu-și va pune candidații sei.“

Părintele Gurbanu însă spune neadevăr, când afirmă în coloanele „Tribunei“ că dintre cei 30 membri ai comitetului 19 membri s'ar fi declarat pentru pactarea cu partidul liberal maghiar și că aceștia apoi ar fi convocat o adunare generală a alegătorilor.

Adevărul e, că 19 membri au fost prezenți la aducerea concludului citat, și că concludul s'a adus cu 11 contra 5 voturi și două abțineri. Și eu nu înțeleg, după care logică și procedură parlamentară din lume cele două abțineri dela vot și cei 11 membri absenți îi consideră părintele ca-și-cum ar fi votat cu cei cinci membri pentru intrarea Românilor în partidul guvernului!

Tot așa neadevăr spune părintele Gurbanu, când afirmă că 19 membri din comitet ar fi convocat adunarea generală a alegătorilor români, care s'a ținut în 4 Iunie 1884 în sala hotelului „Crucea albă“.

află în arhivele secrete ale Curții din Viena, au fost publicate acum de curând sub titlul *Napoleon la Sant-Elena*.

Însemnătatea acestor telegrame este cu atât mai mare, cu cât ele au fost trimise de un martor ocular în timpul celor d'antâiu trei ani ai captivității lui Napoleon.

Comisarii puterilor aliate nu fură nici odată în relațiune directă cu Napoleon, care refusa să-i primească numai cu o singură condițiune, aceea dacă de simpli vizitatori, eară nu de reprezentanți oficiali ai puterilor. Se șcie, că împăratul n'a voit nici odată să admită că este prinsonierul Europei. Din parte-i, Hudson Sowe vedea pe comisari cu ochi răi și n'ar fi suferit ca ei să aibă relațiuni personale cu prinsonierul. Mai toate telegramele baronului Stürmer arată reaua voință a guvernului față cu comisarii. Prezența lor îl jignia în exercitarea supravegherii sale; părea că se teme de mărturia lor și adese s'au petrecut între ei scene violente. Caracterul neliniștit, bănuitor și violent al lui Hudson Sowe făcea ca viața în insulă să fie de nesuferit pentru toată lumea.

De altă parte, șederea la Sant-Elena, fără să mai vorbim de purtarea guvernatorului, era foarte puțin recreativă.

Ecă ce dice baronul în această privință în una din telegramele sale:

„Trebuie mult curagiu și resignare pentru atât de triste locuri. Totul arată aci că sântem departe de lume. Ori încotro te întorci nu vezi decât stânci și mare. Frumșetea climei este singura compensațiune a atător nemulțumiri; ea încă nu

Adevărul e, că adunarea aceasta a fost convocată de un singur om, Ioan P. Desseanu! Și membrii comitetului central executiv: Nicolau Filimon, M. Stănescu, Georgiu Telescu, Dr. Ioan Pap, Dr. Georgiu Popa, Dr. D. Magdu, Georgiu Venter, Aurel Suci, David Nicora, Ioan Moldovan, Ioan Câmpăan, Pavel Truța, și V. Mangra, aceștia printr'un „manifest“ către alegătorii români din 5 Iunie același an, publicat în toate ziarele naționale, au protestat cu toată energia în contra conferenței conchimate de I. P. Desseanu în Arad, pentrucă:

1. „Conferența aceasta s'a convocat în contra hotărîrilor conferenței dela 10 Aprilie 1884, care a împuternicit comitetul central fără restrîngere ca să hotărească ținuta Românilor la alegere;

2. pentru-că comitetul a și hotărît, ce ținută să iee alegătorii români la alegeri, și hotărîrile lui au fost enunțate ca concludese chiar de dl Desseanu, președintele comitetului; deci aceste concludese ori cu unanimitate ori cu majoritate de voturi, trebuiesc respectate din partea membrilor comitetului și executate de către președintele seu, până când ei sânt membri comitetului;

3. pentru-că convocarea s'a făcut în ascuns, nesciind de ea nici comitetul nici inteligența română din loc, numai prin domnul Desseanu, usurpând titlul de președinte stabil al unei conferențe, la care d-sa a fost președinte „ad hoc“ numai;

4. protestăm în contra conferenței dela 4 Iunie 1884, pentru-că nu s'a conchimat pe baza programei dela Sibiu, și pentru-că ea s'a inscenat chiar prin organele comitatului, contra programei naționale; deci facem responsabil înaintea națiunii pe însuși convocatorul despre urmările unei conferențe române conchimate sub asemenea auspicii“.

Față cu aceste denunțări grave, părintele Gurbanu și tovarășii sei nu au avut atunci nici un cuvânt de apărare. Ei erau mulțumiți având mandatul în mână, ear' acum de odată apar atât de sensibili și jaluzi, încât reamintindu-le faptele ei devin genați și chiar ofensați (!) în „reputațiunea lor națională“.

Dar' cei-ce se folosesc de mijloace frauduloase pentru ajuțarea șeurilor lor, aceia n'au titlu la stima și respectul altora!

Prin fraudă s'a împedecat executarea deciziunilor comitetului relativ la alegerile de deputați; prin fraudă s'a recuzat în 1884 un partid guvernamental român în comitatul Aradului.

Acest partid, cum am mai dis, s'a numit „partid național“ „constituit pe baza programei dela Sibiu“ dar' numai pentru formă. Căci în realitate partidul acesta era codița partidului maghiar guvernamental, ceea-ce mai bine se poate ilustra prin declarațiunile deputaților Beleş și Gurbanu apărute îndată după alegerea lor în diarul „Nemzet“ din Budapesta. Eată programa părintelui Gurbanu, care o desfășură în declarațiunea sa: „*Azon hírlapí közléseikkel szemben, mely szerint alólírott a szabadelvű part tag-*

merită nici jumătate din elogiurile ce i-se fac. Atmosfera tropicelor nu convine Europeanilor. O mulțime de Englezi pătimesc de obstrucțiune de ficat și de boale de inflamațiune. Mortalitatea n'a fost nici odată mai mare ca acum. Nu este di, în care să nu se îngroape câte un mort. Printre locuitorii din acest loc bărbații sânt grosolani și ignoranți, ear' femeile proaste și urite. Un semn din cap, un *yes* scos pe nas și un suris prostesc sânt singurele răspunsuri ale doamnelor din Sant-Elena. Englezii sânt plicticiți și, prin urmare, plicticoși. Casa guvernatorului este singura unde poți să mai petreci. Sir Hudson Sowe se ocupă puțin de învătății sei; vorbește rar și e în totdeauna distras și visător; adese chiar adoarme. În schimb Lady Lowe face toate onorurile casei, este o femeie de vre-o treizeci și patru de ani, cam cochetă și bună de gură; pare că a fost frumoasă și face tot ce-i stă prin putință spre a fi plăcută“.

După-cum se vede viața nu era la nimeni plăcută la Sant-Elena.

La începutul captivității sale și mai înainte de a fi suferit influința climei Napoleon se bucura de o sănătate în destul de bună.

Dispozițiunile mentale ale lui Bonaparte, dice baronul Stürmer, sânt în destul de nepotrivite; mai adese este bine dispus, dacă corpul seu nu se resimte cătuși de puțin de nemulțumirile sale de spirit. Este sănătos și pare că are să trăească mult. Protestează în totdeauna contra arestării sale și face să fie tractat la Longwood ca împărat. Bertrane, Montholoo, Les Cases, Gourgand și toată suita lui îi fac, ca și altădată,

jai között nem számítottak, annak kijelentésére kérem fel a t. szerkesztő urat, miszerint én a szabadlevélpart elvi alapján léptem fel, választottam meg, s mint a part tagja képviselődöm a jószáshelyi kerület az országgyűlésen. Tisztelettel Gurbánu Constantin s. k." (Față cu comunicările din jurnale, după care subsemnatul nu este numărat între membrii partidului național, rog pe on. dn redactor a notifica, cum-că eu am candidat și m'am ales pe baza principiilor partidului liberal și ca membru al acestui partid voiu reprezenta cercul Iosășelului în dieta țerii.)

Eu însă nu voiu să mă ocup în detalii cu istoria mișcărilor electorale din 1884. Am voit numai să arăt, că acel element, acei „frunțași români” din comitatul Aradului, care au provocat scandalul din 1884 și au făcut scisiunea în societatea românească aradană, tot aceia și numai aceia sunt cauza tuturor relelor, care bântuesc pe aradani în politică cât și în viața socială.

Părintele Gurbanu e pildă viuă, că aceeași morală și principii politice le profesază în 1887, care le-a avut și în anul 1884. Nici atunci nu a ținut și nici astăzi nu ține la programa națională. În apelul, prin care vestia candidarea sa de deputat în cercul Boroș-Ineului la alegerile ultime, nici macar cuvântul „național” nu se pomenește.

După „apelul” comitetului central electoral al partidului național român din 14 Mai st. n. 1887 candidaturile de deputați naționali din partea cercurilor electorale se pot face numai în înțelegere cu comitetul central din Sibiu. Și candidarea părintelui Gurbanu în cercul Boroș-Ineului s'a făcut și astăzi în contra programei naționale, căci d-sa nici-căiri n'a figurat ca candidat al partidului național. Mai mult, d-sa a provocat activitatea alegătorilor români din cerc, și apoi tot d-sa este, care se retrage în urmă, ca să nu se „blameze”, cerând un fel de declarațiune dela alegători spre a se pute justifica pentru procederea sa.

E lipsită însă de ori-ce temei afirmățiunea părintelui Gurbanu, că el ar fi repășit dela candidare în urmarea hotărârilor unor conferențe de alegători din B. Ineu și B. Sebeș. Înainte de conferențele acestea dl Gurbanu deja umblase pe la Arad în cauza repășirii sale. Am la mână o epistolă datată în Arad, în care cineva din partidul lui Boroș Béni, cu două zile înainte de ținerea conferențelor amintite mă încunoscinteză despre repășirea părintelui Gurbanu. Ministrul Baross, care fusese în Arad și Boroș-Ineu înainte de conferențele alegătorilor din B. Ineu și Sebeș s'a dus din Arad cu asigurarea despre repășirea lui Gurbanu, ceea-ce s'a dat pe față la banchetul din Ineu în onoarea ministrului, la care banchet a luat parte și candidatul român dl Gurbanu, de care ministrul s'a despărțit strângându-i mâna și cu: Eljen Boroș Béni!

Și acum s'frșesc cu atâta, făcându-i d-lui Gurbanu onoarea de a i-ne uita drept în ochi.

Muciu Gurges.

cele mai mari onoruri. Primesce pe străinii cari cer să-l vadă, dar' nu dă nici prânzuri, nici serate, și nu ese nici odată din incinta lui. Se scoală la oarele 12 din zi, dejunează, se ocupă până la oarele trei cu diferite lucrări, primesce la oarele patru persoanele care îi sunt anunțate, se plimbă adese pe jos sau în trăsură, foarte rar călare, prânzesc la oarele opt, nu stă la masă decât trei sferturi de oară, se culcă și se scoală noaptea de mai multe ori pentru a lucra. El își scrie istoria servindu-se de „Monitor” și învăță și limba engleză.

Intr'o altă telegramă, cu data dela 14 August 1817, Stürmer dice că Napoleon petrece prin a declara înaintea persoanelor de pre lângă dînsul.

„Adese, dice el, își face plăcere după-ce prânzesc și stă până târziu noaptea. Rolul lui Neron în Britanicus și rolul lui August în Cinnna sunt rolurile cari îi plac mai mult. În aceste declamațiuni ia tonul și atitudinile lui Talma pe care îi place să-l imiteze.

Sănătatea lui Napoleon are să se resimtă de clima omoroasă dela Sant-Elena. În Noemvrie 1817, baronul Stürmer scria principelui Metternich:

„N'am decât timpul să anunț Alteței Voastre, că Bonaparte se află în aceeași stare. Picioarele i-s-au desumflat, palpațiunile de inimă au încetat, dar' durerea ce are la o parte continuă. Ia băi de mare, care-l mai ușurează foarte mult. În ceea-ce privește moralul este mai abătut ca nici odată; este trist și visător și adese cade în nesimțire. Acum câteva zile a dis generalu-

Cronică.

Numiri. Ministrul de finance a numit: de executori de dare: pe Coloman Toth la oficiul de dare din Năsăud; pe Leopold Stoll la oficiul de dare din Radna și pe Ludovic Tóth la oficiul de dare din Vinga; de controlor: pe Ioan Trohan la oficiul de dare din Vinga. — Ministrul de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul ei de până acum pe doamna Emeni Dózsa nasc. Antonia Berats, învățătoare la școala normală de stat din Panciova. — Direcțiunea financiară din Cluj a numit de practicant de contabilitate de diurn pe Francisc Propper.

Camera advocațională din Cluj aduce la cunoscință, că avocatul din Budapesta Nicolae Nagy s'a primit în lista acelei camere, cu locuința în Dej. — Camera advocațională din Oradea-mare anunță, că decedat avocat din Oradea-mare Carol Vass precum și avocatul Antoniu Nemeș, fiind numiți de notari publici în Baia-de-Criș au fost sterși din lista acelei camere, numindu-se de curatori pentru cancelaria celui dintâi Ladislau Dús, avocat în Oradea-mare; cât pentru cancelaria celui din urmă n'a existat necesitatea numirii unui curator. — Camera advocațională din Timișoara aduce la cunoscință, că s'a primit în lista camerei avocatul Armand Hellner cu locuința în Timișoara, ear' avocatul Mihail Susich și-a mutat cancelaria din Mehala în Timișoara-centru. În sfârșit avocatul din Timișoara Carol Susich, fiind numit de notar public reg. a fost șters din lista acestei camere.

Deputați congresuali s'au mai ales din cler: în cercul IV al Iliei Avram Păcurar, protopresbiter; în cercul V al Abrudului Ioan Gall, protopresbiter în Abrud; mireni: în cercul VI al Hațegului Ambrosiu Bêrsan, primar în Hațeg; în cercul IX al Zarandului Petru Truța, avocat în Baia-de-Criș; în cercul X al Câmpenilor Gherasim Candrea, avocat în Câmpeni; în cercul XVI al Sighișoarei Ștefan Iosif, direct. gimn. în Brașov; în cercul XVII al Treiscaunelor Octavian Sorescu, avocat în Brașov; în cercul XVIII al Brașovului Ioan Lengher, avocat în Brașov și în cercul XIX al Branului Ioan cav. de Pușcariu, jude la curtea de casațiune în Budapesta.

Nouă cancelarie advocațională în Bistrița. Dl avocat Dr. Demetriu Ciuta și-a deschis cancelaria advocațională în Bistrița.

Têrgul de țeară din Sibiu a fost foarte slab cercetat. Din cauza frigului celui mare au fost foarte puțini atât vîndătorii, cât și cumpărătorii.

Gerul a mai încetat, începînd ieri o ninsoare mare, care continuă încă și azi.

Câți au murit în Sibiu în anul 1887. În decursul anului 1887 au murit în Sibiu 807 de indiviți; dintre cari 433 de bărbați și 374 femei. Mai puțini oameni au murit în Septemvrie, adică 51, ear' mai mulți în Martie: 105. Dintre cei cari au murit, 22 de persoane au fost în vîrstă de 85—90 de ani. După felul morții lor, cei mai mulți au fost bolnavi de diferite aprinderi interne: 117; de friguri au murit 96, de difteritii 71, slabi de bătrânețe 44, slabi din nascere au murit 28 de femei. În tot decursul anului s'au sinucis șapte inși, adică câți în Budapesta într'o zi!

lui Gourgang: „S'a sfîrșit cu mine, simț că am să per, n'am s'ajung departe.”

El a rostit aceste cuvinte cu un ton atât de convins, încât generalului Gourgang i-sau umplut ochii de lacrimi.

După câteva luni tot acest general Gourgang se supără pe Napoleon din cauza gelosiei pentru influența crescîndă a generalului Montholon și plecă din Sant-Elena fără-ca chiar să își ia ziua bună dela împăratul. De altmintearea neînțelegerile în sinul curții dela Longwood erau foarte dese, și aceasta cu atât mai mult cu cât Napoleon își perdea din ce în ce mai mult buna dispozițiune în mersul boalei sale.

Judecînd după următorul pasagiu dintr'o telegramă a diplomatului austriac, rivalitățile erau foarte mari între femei:

„Duminea, Francezii prânzeau cu dînsul: în aceea zi atât bărbații cât și femeile erau în mare fînută. Toaleta femeilor era un obiect de rivalitate între ele, din cauză că fostul împărat ținea mult la costumul lor. Costumul d-nei de Montholon, care era fericită ca să-i placă, nu putea fi întrecut de costumele femeilor celor mai cu renume din Paris. Dacă le găsia îmbrăcate după gustul seu le făcea tot felul de complimente. În cazul contrar le dicea cu oare-care supărare: „Ce rochie e asta? Ești îmbrăcată ca o servitoare.”

Se vede foarte bine din toate aceste, că Napoleon dela Sant-Elena este tot acel Napoleon dela Tuilleries. Este tot același om cu tonul aspru, pe care l'a avut de obicei față cu femeile.”

„Românul.”

Judex curiae. Oficiul „Nemzet” a firmă, că urmașul baronului Sennyey nu e încă designat, și probabil va trece mult timp până când postul de judex curiae va fi ocupat.

Bustul lui Trefort. Conte Eugen Zichy, presidentul de supraveghiere al muzeului tehnologic industrial, a adresat ministrului de culte Trefort o scrisoare, prin care îl roagă să-i îngăduască o jertfă patriotică. Adecă? Are contele un bust al lui Trefort, lucrat din gips, pe care vrea să-l așeze în numitul muzeu, precum aședau Grecii statua lui Foebus Apollo prin muzeu numai din credință, că acest Deu avea darul să poată inspecționa pe vizitatorii muzeului și cunoscea la moment pe cel-ce avea vr'un gând slab. Naivi oameni!

Patru persoane otrăvite. O familie sîrmană din Pojon, constătătoare din patru persoane, s'a înveninat zilele aceste prin materiile false din victualii. Într'o seară bieții oameni au cinat unele mîncări pregătite din făină falsificată; îndată după cină au simțit cu toții simptomele unei înveninări și după câteva oare, veninul a produs omorîtorul seu efect. Poliția a cercat cu din adînsul, din ce loc au cumpărat dinșii făină, au prins pe stăpînul acelei prăvălii și l-au închis, ear' marfa l'au sequestrat'o. După ploaie, chepeneag!

Semne de pace? Diarele străine ne aduc știrea, că în timpul din urmă nouă mii de revolvare s'au vîndut într'o prăvălie din Viena. Causa acestei vîndări neobișnute este, că acum în urmă mai multe mii de persoane au fost numite de oficeri în rezervă, cu obligamentul ca toate armele de lipsă să și-le procure pe cheltuielile lor.

Copiii cu noroc. Comitetul arangiator al jubileului pontifical aduce la cunoscință tuturor creștinilor catolici, că toți copiii cari s'au născut în 1 Ianuarie al anului acestuia, adică în timpul dela 12 oare noaptea Sămbătă până Duminecă la 12 oare noaptea, vor pute să suplice după un ajutor pontifical. O condițiune se cere pentru de a pute suplica după ajutorul de 100 lire, anume: dacă născutul e băiat să se boteze cu numele Leon, dacă e fată să se poarte numele de Leona. Rugările, respective încunoscintările despre acei născuți, sînt a se adresa provădute cu documentele trebuincioase la numitul comitet în Roma.

Cazaci înghețați. În noaptea de 31 Decembrie, spre anul nou, au înghețat trei Cazaci străjeri la granița germano-rusă pe cordonul dintre Milovice și Sosnovice. Regulamentul militar rus prevede că din amurgul serii până în reversat de zori să străjuească tot unii și aceiași soldați, pe când în alte țeri soldații stau de pază cel mult două oare, ear' când e ger ei stau câte o oară și mai puțin. Guvernul rus, vedînd de atâtea ori că i-au înghețat străjerii, a dispus, că de acum străjerii să se schimbe tot la șese oare odată!

Foc într'o fabrică de forte-piane. În fabrica de forte-piane Erapd din Paris a izbucnit zilele trecute un foc grozav. 1500 de forte-pianuri au ars.

Bibliografie. „Lumina pentru toți”. Apare în Bucuresci, odată pe lună. Cuprinsul Nrului 7 anul 3, Decemvrie 1887: „Anul nou”, de Eniu Bălteanu. — „Sentențe pedagogice”, de Christ. St. Revereanu. — „Maxime și cugetări”, de Pr. St. Stoicescu. — „Cum învață Gertruda copiii sei?” de E. B. — „Cronică teatrală”, de Ioan Russu. — „Adevărata cauză”. — „Colindul cel mare”, de Dobre Ștefănescu. — „Schife din istoria pedagogiei”, de Ioan Russu. — „Un sistem românesc de învățămînt”, de Ștef. Georg-Carpen. — „Conferențele învățătorilor” din Muscel. — „Studiu asupra literaturii populare”, de D. Ștefănescu. — „Lumina din lumină”, de Eniu Bălteanu. — „Ortografia română”, de E. B. — „Literatura de spirit”. — „Correspondență”.

Despre o filială a reuniunii igienice regnicolare ce ar fi să se înființeze în Sibiu.

Ni se trimite spre publicare următorul articol:

Inteligenții cetitori ai acestui țiar nu trebuie să mai fie clarificați asupra importanței igieniei, mai ales asupra părții practice a acesteia în moderna viață culturală. Noi scim nu numai să apremiăm sănătatea individuală după adevărata ei valoare și se aducem în cas de boală toate jertfele posibile spre redobîndirea aceleia, ci sîntem lămuriiți și asupra aceleia, că cea dintâiu nisuintă a noastră trebuie să fie întreprinderea pașilor de lipsă pentru menținerea sănătății. Scim mai departe, că principii menținerii sănătății nu poate să suferă nici o restricțiune. Urmărirea aceleia pe cât se poate nu trebuie să se lase la apăsarea singuraticilor, căci atât pentru popoare și pentru binele comun, cât și pentru indiviți există sănătate și boală, viață și moarte. Prin înfriurii stricicioase, la început poate mai puțin intensive, dar' de un efect durabil suferă organismul individual, el își însușese germeni de boală, puterea sa de rezistență se micșorează, se ivesc ușor și în mod latent boale cronice, și în urmă constituția generală a individului cîștigă, prin influențele stricicioase ce devin tot mai intensive, așa numitul *habitus morbosus*. Se înțelege, că organismul slăbicios cu o putere de rezistență

redușă va fi și mai accesibil pentru toate boalele acute. Tot astfel, prin aceleași cauze generale poate o întreagă cauză comună, ba un popor întreg să poarte timbrul bolirii, semnele nemăngăitoare ale reptivității patologice.

Este misiunea statului de a lucra prin administrațiunea sa într'acolo, ca sănătatea poporului, prin urmare sănătatea publică să rămîna scutită de influențele stricicioase. Dar' stă și aceea, că statul singur, chiar și pre lîngă cea mai bună administrație, nu poate presta tot ceea-ce în privința igienică privesc atât singuraticilor cât și totalității. Aci trebuie deci societatea să iee inițiativa în scopul promovării binelui comun, spriginind, ajutînd și instruînd. Și pentru aceasta s'a făcut deja pasul dintâiu prin inaugurarea reuniunii igienice regnicolare cu reședința în Budapesta.

Scopurile acestei reuniuni sînt următoarele:

a) A deștepta interese pentru raporturile igienice ale țerii la toți aceia, cari prin coope-rarea lor pot să exercize o înfriurire folositoare spre ameliorarea aceleia. A respîndi și în cetăți între popor cunoscințele igienice.

b) A apropia de olaltă și a sprigini în interesul scopului general pe cei-ce cooperează pe terenul igieniei, pe medici, tehnici, funcționari administrativi, preoți, învățători și apotecari.

c) A erua în toate direcțiunile stricicioșile igienice ale țerii, atât în orașe și comune, cât și în deosebitele pături ale societății, a da mîna de ajutor și a exercia o înfriurire la extirparea aceleia.

Ș-ul 18 al statutelor tractează de înființarea de filiale în provincie. Pondul principal al acestor filiale zace în reprezentarea intereselor locale; întemeierea și lucrarea lor sînt independente, ele vor fi însă — pe cât se poate — spriginite din centru. Presidentul și secretarul sînt membri extraordinari ai comitetului central din Budapesta.

Protocolurile și dispozițiunile vor fi reciproce împărtășite. (Va urma.)

Varietăți.

(Bătaie până la moarte.) O crimă monstruoasă s'a comis acum de curînd la Chicago. August Hatzka, un lucrător german, în vîrstă ca de 40 ani, fără cel mai mic pretext, de sigur într'un acces de furie alcoolică, a bătut până la moarte, cu o ureau în mijlocul căreia era trecută o lamă de plumb, un biet copil de unsprezece ani, pe care soția acestui miserabil, moartă cu 5 ani înainte, îl avea din prima căsătorie. De mai multe ori, în timpul nopții, vecinii lui Hatzka fuseseră deșteptați de țipetele grozave de durere ale micului martir, dar' nimeni n'avusese curajul să intervină. Dimineața, Hatzka se duse el singur la vecini pentru a le anunța, în chipul cel mai liniștit și în același timp cel mai cinic, că copilul murise subit. Poliția fu imediat prevenită și corpul copilului, acoperit de o mulțime de rane oribile, a fost găsit în patul seu scaldat în sânge. Pe când poliția examina cadavrul, Hatzka își fuma liniștit pipa într'o cameră de alături.

Asasinul a fost imediat arestat, și vecinii, eari după cât se vede aveau cu atât mai multă simpatie pentru bietul băiat, cu cât el era în totdeauna maltrat de tatăl lui vitreg, se însărcinară pe loc să înormenteze cum se cuvine mica victimă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 10 Ianuarie n. Directorul căilor ferate de stat ungare a dat cel mai strict ordin, ca toți acei funcționari, care nu sînt născuți în Ungaria, să și ceară fără amîinare împămîntenirea.

Constituirea fabricii de arme ungare se va întempla în adunarea generală dela 13 l. c. n.

Pojon, 10 Ianuarie n. În urma desghețului înălțimea apei cresce rapid. Primejdia e amenințătoare.

Viena, 10 Ianuarie n. Riul Viena a crescut rapid și a inundat în parte localitățile Penzing, Hietzing și Gaudenzdorf.

Dublin, 10 Ianuarie n. Deputatul irlandez Timothy Harrington a fost condamnat la închisoare de șese săptămîni.

Sofia, 10 Ianuarie n. După cele din urmă știri oficiale, căpitanul rusesc Nadejkoff a fost ucis într'o luptă de aproape două oare.

Redactor responsabil: **Adrian Casoltanu.**

Extras din foaia oficială. Concurs:

Un post de practicant de drepturi la tribunalul reg. din Chezdi-Oșorheiu, cu salariu auxiliar de 360 fl. v. a. — A se adresa până în 1 Februarie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg.: Ponori Sándor, în Chezdi-Oșorheiu.

Economic.

Târgul de râmători în Steinbruch. În 7 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri — cr. până 50.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țărănească, grea 47.— cr. până 47.1/2 cr., de mijloc 47.— cr. până 47.1/2 cr., ușoară 46.1/2 cr. până 47.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 47.— cr. până 47.1/2 cr., transito de mijloc 46.1/2 cr. până 47.— cr., transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

Table with exchange rates for various currencies like Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de București.

Table with market data for various items like Renta rom. per 1875 5%, Oblig. de Stat. C. F. R. 6%, Banca Naț. (500 lei v. s. intr.), etc.

Bursa de Budapesta din 9 Ianuarie st. n. 1888

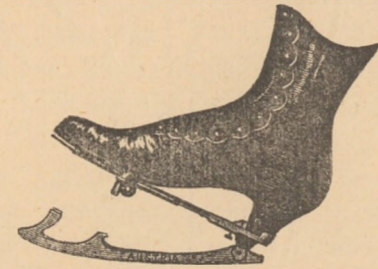
Table with financial data for the Budapest stock exchange, including Renta de aur ung., Impurmulul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Viena

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including Renta de aur ung., Impurmulul căilor ferate ung., etc.

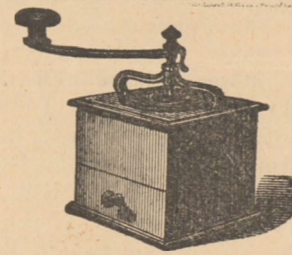
Carol F. Jickeli în Sibiu.

Neguțătoria principală piața mică, neguțătoria filială piața mare împreună cu trafica cea mare de tutun; recomandă drept daruri de Crăciun:

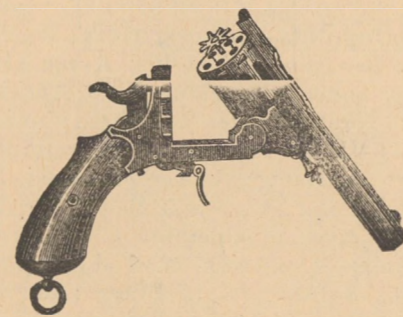

Patine, deosebite sisteme probate.

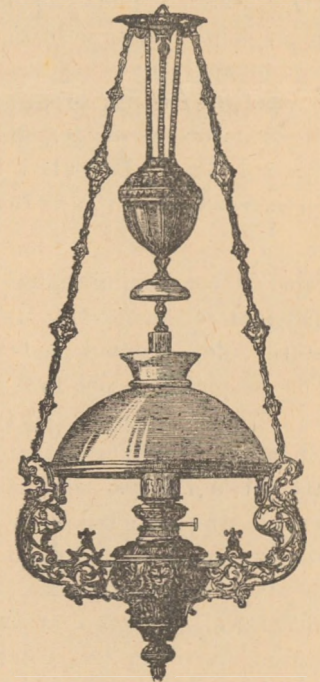
Tot felul de instrumente pentru diletanți, singuratic ori toate sortate în dulapuri de instrumente.

Vase de casă și de bucătărie.

Arme, recușite de vânat și de duel.

Lampe de petrol, o deosebit bogată alegere în lampe de masă și în lustre.

Mărfuri de piele, de spumă de mare, de chichlimbar și de lemn.

[525] 4—4

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Large table showing train schedules for various routes including Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teluş, Teiuş-Arad-Budapesta, and Copsa mică-Sibiu.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.